

okinčanami konji. Dvorana bila je pretesna. Med tem pa so šulvereinski botri dr. Hojzel, krčmar Streiter, krčmar Ogriseggg in pešica drugih delili otrokom kaj bogate (?) darove: n. pr. pismenke $\frac{1}{2}$ kr. ena, kamenčke po 4 za 1 kr., nekaj malovrednih nogovic in robcev, kakoršnih trgovcev le po slepi ceni proda. Tako so uboge otroke le žalili sebe pa osmešili. Kmečkemu društvu niso mogli nič škodovati. Blagim domoljubom in vrlim kmetom pa vsa čast in slava! Živeli! — Jož. Šeligo ni mogel otrok v šolo pošiljati, ker ni imel jim obleke dati. Toča ga je tudi oškodovala. Pravijo, da je bil kaznovan. Ta siromak je delal pri stavbarji Migličiči, ki mu je 1 fl. kar za šulverein zaračunal. Je li Šeligo šulvereinar? M.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar so ministru vnanjih zadev, grofu Kalnoky-ju podelili red sv. Štefana in ministru za Bosno in Hercegovino, baronu Kallay-ju, red sv. Leopolda. Veleimenitno odlikovanje kaže, da cesar mirovno delovanje teh ministrov visoko čislajo in popolnem odobrujejo. — Nemški liberalci, posebno borlski grof Wurmbbrand, hočejo člen XIX. osnovnih državljanskih pravic pokopati in nemški jezik kot državni jezik proglašiti; dne 22. t. m. pride ta predlog v državnem zboru na dnevni red. Če zmagajo, potem naložijo nenemškim narodom jarem, kakoršni so Madjari vrgli nemadjariskim narodom na vrat, kar bo začetek novej in silnej borbi. — Nemški poslanec in konservativec Lienbacher je v Solno-graškem osnoval kmečko (agrarno) društvo, ki šteje uže 1000 udov. — Moravski c. kr. namestnik grof Schönborn je službi se odpovedal; pravijo, da postane naučni minister namesto barona Konrada, Bog daj! — Čehi začeli so prošnje do državnega zbora odpošiljati, da bi prusački šulverein bil zatrt, ker mu ni mar toliko za nemško, marveč za ponemčenje slovenske dece, in ker le politično rovlje; Slovenci imamo dovolj uzrokov do podobnih prošenj. — Madjarski minister grof Raday je umrl; Jude čedalje bolj sovražijo na Ogorskem, nedavno bila sta dva nova poslanca izvoljena, ki sta morala obečati, da hočeta na potlačenje Judov delovati. — Hervatski sabor marljivo zboruje pa malo sklene. Ban grof Khuen dobrika se vsem strankam, le Starčevićevaj se ne upa blizu. — V Hercegovini je od 100 vojaških novincev skoraj polovica všla in s puškami vred potegnila k vstašem v planine.

Vnanje države. Francozom je se posrečilo vzeti Kitajcem mesto Son-Tai; palo je pa vendar 1000 francoskih vojakov in kakih 6000 kitajskih; sedaj hočejo Francozi napasti Bak-Ningh in naposled pograbititi veliki in in bogati

otok Hai-Nan. Doma v Parizu odjenjal je freimaurerski napuh in so pariškemu nadškofu in semeniščem pustili dosedanjo plačo iz državne blagajnice; jud Rothschild pa hoče za 450 milijonov frankov pokupiti vse francoske državne železnice. — Nemški Bismark je zopet 3 škofijam dovolil prejšnjo državno podporo in mogoče je, da pridejo nemški katoličani kmalu na bolje. — Ruskemu carju je le malo odleglo; vendar pravijo, da ni nobene nevarnosti; nihilisti so zopet enega visokih policistov v Petersburgu zaklali, general Subejkov bil je zvabljen v neko hišo in zaboden, jegovi spremljevalci pa ranjeni, hudodelcev ni bilo mogoče zaslediti. — Bolgarski knez dobi ruskega generala za vojnega ministra. — Turški sultan hoče 3000 vojakov poslati egiptovskemu vice-kralju v pomoč proti Mahdiju v osrednjej Afriki. Ta je nedavno napal mesto Gezireh pa brezuspešno; v Hartumu je 4000 egiptovskih vojakov, da ga ubranijo pred Mahdijem.

Za poduk in kratek čas.

Cesarske, štajerske, slovenske zastave ali bandere.

(Dopis iz Konjic.)

O konjiških tržanih se je marsikaj v „Gosp.“ čitalo, naj se še pove, kaj da smo si nekteri konjiški kmetje mislili, ko smo dne 23. sept. pri že znanih konjiških gospodih črno-rudeče-žolte nemško-prajzovske zastave ali bandere, katerim „frankfurtarce“ pravimo, vihrati videli. Nehoté smo se tistih žalostnih časov spominjali, ko so nemški grajščaki in jih beriči nevmiljeno s slovenskim kmetom ravnali. Čujte! kaj se je svoje dni ravno v naši lepi Dravinjski dolini zgodilo.

Nek kmet je rad z bičem pokal. Tistega pokauja pa ni mogel nemški grajščak trpeti. Pošlje toraj nekega dne nemškega beriča po slovenskega kmeta, ko je ta po navadi na cesti, z bičem pokal. Kmet stopi trepetajé pred gospoda. Ta mu ukaže, se na dolgo in široko klop vleči in berič mu jih z debelo gorjačo pet vročih nameče. Ko jih je kmet imel, ga vpraša nemški grajšak: „Ali vedla, zakaj ta vroča froštikl dobila?“ Kmet odgovori s solznimi očmi, da ne ve. In grajščak mu poreče: „Zato dobila, ker tam po cest z gajžlo šnalcala; če se enkrat kaj takega naštelala, dobila deset štokštrajh ali batin; ali zmerkala?“

Tistih vročih nemških batin smo se kmetje spominjali, ko smo omenjene nemško-prajzovske zastave pri nekterih konjiških tržanih in „šulvereinarjih“ razobešene videli. Take nemške zastave v konjiškem trgu iz oken in streh kazati, se pravi po naši kmečki pameti, nam slovenskim kmetom nemške grajščake ponujati, ki

bi nam naj še z bičem pokati ne pustili. Ali zamore tedaj kak pameten kmet za take nemške zastave marati? Namesto take puntarske zastave iz Celja si izposojevati in jih tam gori po trgu razobešati, bilo bi pametneje za to poskrbeti, da bi se na srenjsko tablo slovenska oznanila nabijala in se nam kmetom pri cerkvi v slovenščini oznanjevalo, katero vsi razumemo. To tirjati imamo pravico, vsaj plačujemo v srenjsko kaso.

Sicer bi pa nekatere konjiške tržane vprašali, ali oni čisto nič ne vejo, da je bil cesarski namestnik ptujskega župana hudo pokregal, ker takšnih zastav odstranil ni, ko so svitli cesar tam doli bili? Skoraj bi mi slovenski kmetje mislili, da mi boljše vemo, kaj da se po svetu godi, kakor taki na pol nemški „purgarji“. Mi kmetje, ki nismo dušne reve pa ne šentjernejski Čebileki, se toraj tudi zategadelj za nemško-prajzovske zastave navdušiti ne moremo, ker je ptujski gosp. župan zavoljo jih pokregan bil.

Mi nekteri konjiški kmetje, ki umemo več, kakor lešnike gristi in orehe tolči, poznamo druge zastave, ki so nam čez vse ljube in drage. Ljube in drage so nam pa zato, ker nas kaj lepih reči spominjajo in učijo, kakor nam je bil pri neki novomešni veselici učen in naroden gospod povedal.

Mi spoštujemo črno-žolto cesarsko zastavo. Ona nas spominja našega svitlega cesarja in našega predobrega Očeta, ki so že toliko dobrega svojim podložnim storili. Kdor bi za tako zastavo v Konjicah ne maral, tisti bi naj šel v deveto deželo pure par!

Mi spoštujemo belo-zeleno štajersko zastavo, ki nas spominja naše lepe štajerske dežele, kjer je naša zibelka tekla. Mi čislamo in ljubimo rudeče-modro-belo slovensko trobojuico, ktera nas svojo milo, lepo slovensko domovino ljubiti uči.

Te zastave mi radi imamo, za puntarske črno-rudeče-žolte „frankfurtarce“ pa čisto nič ne maramo. „Frankfurtarce“, roboto, tlako in druge enake dobrote prepustimo neuškutarjem, nemčurjem in Čebilekom, da se zamorejo z njimi še časih očitno pred svetom osmešiti, za se si pridržimo cesarko, štajersko in slovensko zastavo in pa svobodo ali prostost. Tem zastavam hočemo zvesti biti ter ostati pošteni slovenski korenjaki, če tudi dobro nemški znamo, morebiti boljše, kakor marsikteri nemškutar in nemčur, pa tudi kot svobodni Slovenci z bičem pokati, če bomo kaj konopelj imeli, in se ne bati, da bi prišli zarad takega pokanja na nemško klop.

Smešnica 1. Gospod, ki je slovenščino le za silo lomil, izprašuje zatoženega kmeta tako-le: „Oks se pišete?“ Kmet: „Nisem oks, Pezdiršek sem“. Gospod: „Koljk let ste stari?“

Kmet: „Star sem 53 let“. Gospod: „Imate šen?“ Kmet: „Nimam ga, imam hvala Bogu zdravo lice“. Drugi kmet: „Gospod menda vprašajo, če imaš ženo“. Prvi kmet: „Imam“. Gospod: „Koljk otrocev?“ Kmet: „Kaj?“ Drugi kmet: „Vprašajo te, koljko otrok imaš“. Prvi kmet: „Dvoje otrok imam, Mico pa Ančko“. Gospod: „Mica šiva?“ Kmet: „Mica ne šiva, Ančka je mojškra, (šivilja). Tretji kmet: „Gospod bi radi vedeli, če Mica živi. Prvi kmet: „Živite obe hčeri, bodi Bog hvaljen!“ Gospod: „Ali veste, zakaj ste zatušen?“ Kmet: „Kaj?“ Drugi kmet: „Če veš, zakaj si zatožen, vprašajo. Prvi kmet: „Kako bi vedel?“ Gospod: „Vi ste Čezmigovca šinfali, da je prekl... torba“. Gospod k zapisnikarju obrnivši se, vpraša: „Was heisst denn eigentlich „torba“?“ Zapisnikar: „Torba bedeutet eine Tasche, worin man Nahrungsmittel mit sich trägt. Gospod: „Vi Pezdiršek ste fraj.“ Kar je Čezmigovec v svoji „ancajgi angebal, ni strafbar.“ K zapisnikarju obrnjen: „Werde halt doch Slovenisch lernen müssen!“ Kmetje: „Amen!“ Primejo za šveplo in odidejo.
Toma Ševniški.

Razne stvari.

(Č. gosp. župnik Božidar Raič) je na prošnjo mnogo odličnih rodoljubov in volilcev iz vseh volilnih okrajev prevzel kandidaturo državnega poslanca namesto umrlega g. M. Hermana, kandidat slovenske stranke je tedaj: Božidar Raič. Slava mu! Izvolite ga Slovenci jednoglasno!

(Postavljenega kandidata) č. gosp. Božidara Raiča jednoglasno voliti, veleva nam domoljubna hvalečnost do tega mnogoletnega našega prvoboritelja, pa še tudi ozir na nemčurske zijake, ki v nemških novinah se uže bahajo, kako bodo s pomočjo šulvereinarjev, fortšritlarjev itd. Slovincem pri bližnjih volitvah vzeli vse tri sedeže v državnem zboru. No, sedaj imajo priliko pokazati, kaj je več ali njihovo širokoustno bahanje ali naša slovenska vstrajnost. Poderite, popihajte vrli Slovenci ovo nemčursko nadutost. Izvolite povsod jednoglasno č. g. Božidara Rajča. Sloga jači, nesloga tlači. Več prihodnjič.

(Šulvereinski prvak Nagele) dobil je od naučnega ministersva zaukazano položiti načelništvo šulvereinsko, drugače bi moral profesorski kruhek pustiti. No, mož je junaško skleknil in šulvereinsko čast na stran djal. To zopet kaže, da uže šolskeje gospodski preseda šulvereinsko rogovilstvo.

(Iz Žavca) se nam poroča, da je zoper volitev v občinski odbor dne 18 p. m. mnogo tržanov vložilo protest, podpisali so ga celo 4 novo izvoljeni odborniki.